

Integráció társadalmi megközelítése- Fogyatékos emberek integrált nevelése, oktatása Hegedüs-Lovescher Roxána

Gyógypedagógus, Tanulásban akadályozottak pedagógiája és Pszichopedagógia szakirány,
Levelező munkarend

Belső témavezető: Gelencsérné dr. Bakó Márta, egyetemi docens, tanszékvezető, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Neveléstudományi Intézet, Gyógypedagógia Tanszék.

A témaválasztásomra nagy hatással voltak az integrált oktatással kapcsolatos egyéni tapasztalataim. Azt tapasztaltam, hogy az emberek nincsenek megfelelően tájékoztatva a témával kapcsolatban, ezáltal negatívan állnak az integráció témájához.

Az volt a célom, hogy felmérjem, az emberek, mennyire vannak megelégedve az integrációval, valamint, hogy mennyire tájékozottak a kérdéskörrel kapcsolatban. A következtetések levonása által javaslatokat tudjak tenni a pozitív változás elérésének érdekében. Motiválni az embereket arra, hogy merjenek nyitni egy sérült emberrel közös munkára, emellett merjenek kérdezni és kommunikálni, ha releváns kérdéseik támadnak a területtel kapcsolatban. Ha meglátnak egy sérült egyént, legyenek tekintettel az egyéni szükségleteire.

Első körben több szakirodalmat tanulmányoztam, amelyek segítségével nagyobb rálátást kaptam az integrált, inkluzív nevelésre-oktatásra, a speciális szükségletű gyermekek ellátására. Ezen kívül olvastam még a szülői döntéshozatalról, amennyiben integrált/ szegregált nevelésről-oktatásról van szó. A tanulócsoporthoz megjelenő sajátos nevelési igényű gyermekek elfogadásáról is szót ejtettem, valamint az egyik szinte legfontosabb tényezőről, amennyiben az intézményes integrációról esik szó, a pedagógus személyéről, pedagógus attitűd vizsgálatáról.

Miután reflektáltam az általam kiválasztott szakirodalmakra, rátértem a kutatásom bemutatására. Az egyének integrációval kapcsolatos felvetéseit vizsgálta széleskörű ágazatok mentén, kiemelt hangsúlyt fektetve az érintettségre, illetve a segítő szakmák figyelembevételére.

Úgy gondolom, hogy kutatásom során az összes kérdésemre választ kaptam. K1: Összességében azt gondolom, hogy a demográfiai adatokat tekintve nem változik jelentősen az elfogadással kapcsolatos attitűd, azonban azt következtetést vontam le, hogy a városokban több gyermek jár integráló intézménybe. K2: A válaszadók igen nagy számban nyújtanak segítséget egy fogyatékos személy részére. Csupán 6 személy adta azt a választ, hogy egyáltalán nem nyújt segítséget, azonban ezek közül is volt olyan, aki azt írta, hogy azért, mivel még nem adódott rá lehetősége, azonban szívesen segítene. K3: Az érintett válaszadók azt gondolják, hogy az intézmények, a köznevelés, a pedagógusok, a társadalom, nincs megfelelően felkészülve. K4: Csupán 31 személy adta azt a választ, hogy munkahelyén alkalmaznak megváltozott munkaképességű személyt, ugyanúgy 31 egyén nem tud róla. 35 egyén nyilatkozta, hogy nem, 5 viszont azt, hogy nem alkalmazhat a munkáltató. K5: A kitöltők, megfelelő javaslatokat adtak az érzékenyítéssel kapcsolatban. Több edukációs, közös programot javasoltak.

Arra megállapításra jutottam, hogy az integrált nevelés-oktatás egyik fő alappillére a pedagógus személye. Ha a pedagógus személyisége gyermekközpontú, problémamegoldó, nyitott, akkor könnyebben tud megvalósulni az integráció. Azonban a pedagógus személyisége nem feltétlenül elegendő, szükséges a pedagógusok megfelelő felkészítése is. Javasolnám a többségi pedagógusoknak olyan továbbképzéseket, amelyek segítségével ők maguk is nagyobb rálátást kapnak az integráció folyamatára. Lényeges lenne érzékenyítő programok, táborok szervezése, ahol a gyermekek több fogyatékoságtípust is megismerhetnek, sőt emellett megtanulhatják azt is, hogyan tudnak segíteni egy sérült ember részére. Nem csak a gyermekek, hanem az egész társadalom számára nélkülözhetetlen az érzékenyítés. Fontos, hogy minél fiatalabb korban kezdjük az érzékenyítést, az integrált nevelés annál hatékonyabban fog működni.